

¹ فِي الْبَدْءِ خَلَقَ اللَّهُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ. ² وَكَانَتْ الْأَرْضُ خَرِبَةً وَخَالِيَةً، وَعَلَى وَجْهِ الْعُمْرِ طَلْمَةٌ، وَرُوحُ اللَّهِ يَرِفُ عَلَى وَجْهِ الْمِيَاهِ. ³ وَقَالَ اللَّهُ، لِيَكُنْ نُورٌ فَكَانَ نُورٌ. وَرَأَى اللَّهُ النُّورَ أَنَّهُ حَسَنٌ، وَفَصَلَ اللَّهُ بَيْنَ النُّورِ وَالظُّلْمَةِ. ⁵ وَدَعَا اللَّهُ النُّورَ نَهَارًا، وَالظُّلْمَةَ دَعَاهَا لَيْلًا. وَكَانَ مَسَاءً وَكَانَ صَبَاحٌ يَوْمًا وَاحِدًا. ⁶ وَقَالَ اللَّهُ، لِيَكُنْ جَلْدٌ فِي وَسْطِ الْمِيَاهِ. وَلِيَكُنْ فَاصلًا بَيْنَ مِيَاهِ وَمِيَاهِ. ⁷ فَعَمِلَ اللَّهُ الْجَلْدَ، وَفَصَلَ بَيْنَ الْمِيَاهِ الَّتِي تَحْتَ الْجَلْدِ وَالْمِيَاهِ الَّتِي فَوْقَ الْجَلْدِ. وَكَانَ كَذَلِكَ. ⁸ وَدَعَا اللَّهُ الْجَلْدَ سَمَاءً. وَكَانَ مَسَاءً وَكَانَ صَبَاحٌ يَوْمًا ثَانِيًا. ⁹ وَقَالَ اللَّهُ، لِيَجْتَمِعِ الْمِيَاهُ تَحْتَ السَّمَاءِ إِلَى مَكَانٍ وَاحِدٍ، وَلِيُظْهِرَ الْيَابِسَةُ. وَكَانَ كَذَلِكَ. ¹⁰ وَدَعَا اللَّهُ الْيَابِسَةَ أَرْضًا، وَمُجْتَمِعَ الْمِيَاهِ دَعَاهُ بِحَارًا. وَرَأَى اللَّهُ ذَلِكَ أَنَّهُ حَسَنٌ. ¹¹ وَقَالَ اللَّهُ، لِيُنْبِتِ الْأَرْضُ عُشْبًا وَبَقْلًا يُبْرِزُ بِرَرًا، وَشَجَرًا ذَا ثَمَرٍ يَعْمَلُ ثَمَرًا كَجَنْسِهِ، يُبْرِزُهُ فِيهِ عَلَى الْأَرْضِ. وَكَانَ كَذَلِكَ. ¹² فَأَخْرَجَتِ الْأَرْضُ عُشْبًا وَبَقْلًا يُبْرِزُ بِرَرًا كَجَنْسِهِ وَشَجَرًا يَعْمَلُ ثَمَرًا يُبْرِزُهُ فِيهِ كَجَنْسِهِ. وَرَأَى اللَّهُ ذَلِكَ أَنَّهُ حَسَنٌ. ¹³ وَكَانَ مَسَاءً وَكَانَ صَبَاحٌ يَوْمًا ثَالِثًا. ¹⁴ وَقَالَ اللَّهُ، لِيَكُنْ أَنْوَارٌ فِي جَلْدِ السَّمَاءِ لِيُفَصِّلَ بَيْنَ النَّهَارِ وَاللَّيْلِ، وَتَكُونَ لآيَاتٍ وَأَوْقَاتٍ وَأَيَّامٍ وَسِينِينَ. ¹⁵ وَتَكُونَ أَنْوَارًا فِي جَلْدِ السَّمَاءِ لِيُبَيِّرَ عَلَى الْأَرْضِ. وَكَانَ كَذَلِكَ. ¹⁶ فَعَمِلَ اللَّهُ النُّورَيْنِ الْعَظِيمَيْنِ، النُّورَ الْأَكْبَرَ لِحُكْمِ النَّهَارِ، وَالنُّورَ الْأَصْغَرَ لِحُكْمِ اللَّيْلِ، وَالنُّجُومِ. ¹⁷ وَجَعَلَهَا اللَّهُ فِي جَلْدِ السَّمَاءِ لِيُبَيِّرَ عَلَى الْأَرْضِ، وَلِيَحْكُمَ عَلَى النَّهَارِ وَاللَّيْلِ، وَلِيُفَصِّلَ بَيْنَ النُّورِ وَالظُّلْمَةِ. وَرَأَى اللَّهُ ذَلِكَ أَنَّهُ حَسَنٌ. ¹⁹ وَكَانَ مَسَاءً وَكَانَ صَبَاحٌ يَوْمًا رَابِعًا. ²⁰ وَقَالَ اللَّهُ، لِيُفِضِ الْمِيَاهُ رَحَاقَاتِ ذَاتِ نَفْسٍ حَيَّةٍ، وَلِيَطِيرَ طَيْرٌ فَوْقَ الْأَرْضِ عَلَى وَجْهِ جَلْدِ السَّمَاءِ. ²¹ فَخَلَقَ اللَّهُ الثَّانَيْنِ الْعِظَامَ، وَكُلَّ نَفْسٍ حَيَّةٍ تَدِبُ الَّتِي فَاصَتْ بِهَا الْمِيَاهُ كَأَجْناسِهَا، وَكُلَّ طَائِرٍ ذِي جَنَاحٍ كَجَنْسِهِ. وَرَأَى اللَّهُ ذَلِكَ أَنَّهُ حَسَنٌ. ²² وَبَارَكَهَا اللَّهُ قَائِلًا، أَنْمِرِي وَأَكْثِرِي وَأَمْلِئِي الْمِيَاهَ فِي الْبِحَارِ. وَلِيَكْثُرِ الطَّيْرُ عَلَى الْأَرْضِ. ²³ وَكَانَ مَسَاءً وَكَانَ صَبَاحٌ يَوْمًا خَامِسًا. ²⁴ وَقَالَ اللَّهُ، لِيُخْرِجِ الْأَرْضُ دَوَاتٍ أَنْفُسٍ حَيَّةٍ كَجَنْسِهَا، بَهَائِمَ، وَمَا يَدِبُ، وَوُحُوشَ أَرْضٍ كَأَجْناسِهَا. وَكَانَ كَذَلِكَ. ²⁵ فَعَمِلَ اللَّهُ وَحُوشَ الْأَرْضِ كَأَجْناسِهَا، وَالبَهَائِمَ كَأَجْناسِهَا، وَجَمِيعَ دَبَابَاتِ الْأَرْضِ كَأَجْناسِهَا. وَرَأَى اللَّهُ ذَلِكَ أَنَّهُ حَسَنٌ. ²⁶ وَقَالَ اللَّهُ، تَعْمَلُ الْإِنْسَانُ

¹ Am Anfang schuf Gott Himmel und Erde. ² Und die Erde war wüst und leer, und es war finster auf der Tiefe; und der Geist Gottes schwebte auf dem Wasser. ³ Und Gott sprach: Es werde Licht! und es ward Licht. ⁴ Und Gott sah, daß das Licht gut war. Da schied Gott das Licht von der Finsternis ⁵ und nannte das Licht Tag und die Finsternis Nacht. Da ward aus Abend und Morgen der erste Tag. ⁶ Und Gott sprach: Es werde eine Feste zwischen den Wassern, und die sei ein Unterschied zwischen den Wassern. ⁷ Da machte Gott die Feste und schied das Wasser unter der Feste von dem Wasser über der Feste. Und es geschah also. ⁸ Und Gott nannte die Feste Himmel. Da ward aus Abend und Morgen der andere Tag. ⁹ Und Gott sprach: Es sammle sich das Wasser unter dem Himmel an besondere Örter, daß man das Trockene sehe. Und es geschah also. ¹⁰ Und Gott nannte das Trockene Erde, und die Sammlung der Wasser nannte er Meer. Und Gott sah, daß es gut war. ¹¹ Und Gott sprach: Es lasse die Erde aufgehen Gras und Kraut, das sich besame, und fruchtbare Bäume, da ein jeglicher nach seiner Art Frucht trage und habe seinen eigenen Samen bei sich selbst auf Erden. Und es geschah also. ¹² Und die Erde ließ aufgehen Gras und Kraut, das sich besamte, ein jegliches nach seiner Art, und Bäume, die da Frucht trugen und ihren eigenen Samen bei sich selbst hatten, ein jeglicher nach seiner Art. Und Gott sah, daß es gut war. ¹³ Da ward aus Abend und Morgen der dritte Tag. ¹⁴ Und Gott sprach: Es werden Lichter an der Feste des Himmels, die da scheiden Tag und Nacht

عَلَى صُورَتِنَا كَسَبَتْهَا، فَيَسْلُطُونَ عَلَى سَمَكِ الْبَحْرِ
وَعَلَى طَيْرِ السَّمَاءِ وَعَلَى الْبَهَائِمِ، وَعَلَى كُلِّ الْأَرْضِ
وَعَلَى جَمِيعِ الدَّبَابِ الَّتِي تَدْبُ عَلَى الْأَرْضِ. ²⁷ فَخَلَقَ
اللَّهُ الْإِنْسَانَ عَلَى صُورَتِهِ. عَلَى صُورَةِ اللَّهِ خَلَقَهُ. ذَكَرًا
وَأُنْثَى خَلَقَهُمْ. ²⁸ وَبَارَكَهُمُ اللَّهُ وَقَالَ لَهُمْ، أَكْمُرُوا وَاكْثُرُوا
وَامْلَأُوا الْأَرْضَ، وَأَحْضِعُوهَا، وَتَسْلُطُوا عَلَى سَمَكِ الْبَحْرِ
وَعَلَى طَيْرِ السَّمَاءِ وَعَلَى كُلِّ حَيَوَانٍ يَدْبُ عَلَى
الْأَرْضِ. ²⁹ وَقَالَ اللَّهُ، إِنِّي قَدْ أَعْطَيْتُكُمْ كُلَّ بَقْلِ يُبْرِزُ
عَلَى وَجْهِ كُلِّ الْأَرْضِ، وَكُلَّ شَجَرٍ فِيهِ ثَمَرٌ شَجَرٍ يُبْرِزُ
يُزْرَأَ لَكُمْ يَكُونُ طَعَامًا. ³⁰ وَلِكُلِّ حَيَوَانِ الْأَرْضِ وَكُلِّ طَيْرِ
السَّمَاءِ وَكُلِّ دَبَابَةٍ عَلَى الْأَرْضِ فِيهَا نَفْسٌ حَيَّةٌ، أَعْطَيْتُ
كُلَّ عُشْبٍ أَخْضَرَ طَعَامًا. وَكَانَ كَذَلِكَ. ³¹ وَرَأَى اللَّهُ كُلَّ
مَا عَمِلَهُ فَإِذَا هُوَ حَسَنٌ جِدًّا. وَكَانَ مَسَاءٌ وَكَانَ صَبَاحٌ
يَوْمًا سَادِسًا.

und geben Zeichen, Zeiten, Tage und Jahre ¹⁵ und seien Lichter an der Feste des Himmels, daß sie scheinen auf Erden. Und es geschah also. ¹⁶ Und Gott machte zwei große Lichter: ein großes Licht, das den Tag regiere, und ein kleines Licht, das die Nacht regiere, dazu auch Sterne. ¹⁷ Und Gott setzte sie an die Feste des Himmels, daß sie schienen auf die Erde ¹⁸ und den Tag und die Nacht regierten und schieden Licht und Finsternis. Und Gott sah, daß es gut war. ¹⁹ Da ward aus Abend und Morgen der vierte Tag. ²⁰ Und Gott sprach: Es erregte sich das Wasser mit webenden und lebendigen Tieren, und Geflügel fliege auf Erden unter der Feste des Himmels. ²¹ Und Gott schuf große Walfische und allerlei Getier, daß da lebt und webt, davon das Wasser sich erregte, ein jegliches nach seiner Art, und allerlei gefiedertes Geflügel, ein jegliches nach seiner Art. Und Gott sah, daß es gut war. ²² Und Gott segnete sie und sprach: Seid fruchtbar und mehrt euch und erfüllt das Wasser im Meer; und das Gefieder mehre sich auf Erden. ²³ Da ward aus Abend und Morgen der fünfte Tag. ²⁴ Und Gott sprach: Die Erde bringe hervor lebendige Tiere, ein jegliches nach seiner Art: Vieh, Gewürm und Tiere auf Erden, ein jegliches nach seiner Art. Und es geschah also. ²⁵ Und Gott machte die Tiere auf Erden, ein jegliches nach seiner Art, und das Vieh nach seiner Art, und allerlei Gewürm auf Erden nach seiner Art. Und Gott sah, daß es gut war. ²⁶ Und Gott sprach: Laßt uns Menschen machen, ein Bild, das uns gleich sei, die da herrschen über die Fische im Meer und über die Vögel unter dem Himmel und

Genesis 1

über das Vieh und über die ganze Erde und über alles Gewürm, das auf Erden kriecht.²⁷ Und Gott schuf den Menschen ihm zum Bilde, zum Bilde Gottes schuf er ihn; und schuf sie einen Mann und ein Weib.²⁸ Und Gott segnete sie und sprach zu ihnen: Seid fruchtbar und mehrt euch und füllt die Erde und macht sie euch untertan und herrscht über die Fische im Meer und über die Vögel unter dem Himmel und über alles Getier, das auf Erden kriecht.²⁹ Und Gott sprach: Seht da, ich habe euch gegeben allerlei Kraut, das sich besamt, auf der ganzen Erde und allerlei fruchtbare Bäume, die sich besamen, zu eurer Speise,³⁰ und allem Getier auf Erden und allen Vögeln unter dem Himmel und allem Gewürm, das da lebt auf Erden, daß sie allerlei grünes Kraut essen. Und es geschah also.³¹ Und Gott sah alles an, was er gemacht hatte; und siehe da, es war sehr gut. Da ward aus Abend und Morgen der sechste Tag.